

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2012. a u g u s z t u s hóban :(Jer.15, 19/b)

«...ha előhozod az értékest (a nemest) - az értéktelenből (a megvetni valóból), akkor mintegy szájjammá (szavammá) teszlek... »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Nem nagyon akarok elszakadni az „átélés”-nek a témájától, mert fontosnak tartom, hogy a mai, csak ésszel dolgozó világban, legalább mi, a hitnek frontharcosai, harsogjunk, hangoztassuk az átélés elsőbbségét, a merő értelmi munkával szemben. Kétségtelen, hogy az életet helyesen kell megérteni. De ha a helyes értelmi felfogás nem megy át a gyakorló életbe, akkor – mintegy fölöslegessé válik, sőt – mintegy károsná. Mert már ismerem a jó utat, csak éppen nem járom. Ez pedig kárt okoz bennem és vádol engem. –Mindenképpen feladatom átélni az életemet - méghozzá a helyes forгатókönyv szerint. De a forгатókönyvet nem én szerkesztem, hanem az, aki engem is megszerkesztett. Ma éppen a helyes életvitel iránymutatóit kapjuk az igében, vagyis azt, hogy Isten emberének hogyan kell helyesen élnie. Néhány szentírásai mondattal hadd közvetítem Isten akaratát: Pl. „ne emberi vágyaitokat követve, hanem az Isten akaratára szerint éljétek földi életetek hátralevő idejében.” (I.Pét.4,2) Vagy pl. „ne éljétek úgy, mint a pogányok, akik hiúságokon járatják az eszüket.” (Ef.4,17.) „ne éljétek vissza a szabadsággal a test javára, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak.” (Gal.5,13.) „éljétek mindnyájan egyetértésben, ne szakadjatok pártokra, legyetek egyek ugyanabban a lelkiületben, ugyanabban a felfogásban.” (I.Kor.1,10.) „A jót keressétek, ne a rosszat, hogy éljétek! Akkor valóban veletek lesz az Úr” (Ám. 5,14.) Végső fokon arról van szó, hogy hozzuk ki magunkból a mélyen eltemetett jót, az értéket, mondhatnám: a talentumot. Belső világunk értéktelen halmazából kell ezt kiválogatnunk, mint ocsúból a búzát. A jót mentsem el, a rosszat pedig engedjem szélnek, ahogy ez, a pelyva és a gabona szelelésének példázatából kiviláglik. (Mt.3,12.) -Édesanyám sokszor mondta: Fiam, ne válogass! Meg kell mindent enni. Nem is válogatok az étkezésben, s ez így helyénvaló. – De az Úr ma azt mondja: Fiam, ne vedd be mindent válogatás nélkül: Nézd meg, mit eszel ! Igaz, ezt Ő szellemi dolgokra vonatkoztatja. Mintegy azt mondja: Válogasd meg, mit engedsz át a szíveden, a gondolataidon, az érzéseiden! Hogy mihez járulsz hozzá akaratoddal, s minek adod át magadat. Válogasd meg könyveidet, barátaidat. Legyen választékos szellemi ízlésed, s az én szememben ne légy ízléstelen! Tanuld meg elutasítani a felfogás elvetemültség szellemének minden ajánlatát, melyen érzel egy kis puskapor-szagot. Ne a (szellemi) kukából táplálkozzál, s értékesítsd az idődet, az erődöt, a képességeidet, és a kegyelmi `csatornáidat`. Az adódó élethelyzeteket jó alkalomnak tekintsd és használjad ki az erényes élet megvalósítására. Hiszen az Úr nem bűnös életre hívott, hanem az erényes élet átélésére. Át kell élned a türelmet, a szelídséget, a szerénységet, az önuralmat, a mértékletességet, a kitartó állhatatosságot, a hűséget, a lemondást és áldozatot, az engedelmességet, az önfegyelmet, s a megbocsátást. Adományok, karizmák sem heverhetnek rozsdásodva lelked udvarán. - Tehát mindent, ami bennem van, s amely Istenre mutat, mozgósítanom kell: Legyen már egyszer egy általános mozgósítás szívemben mindabból, ami bennem Istenből való. Jöjjön már végre elő ! Ha ez megvalósul, akkor Isten úgy betölt, hogy szemem minden pillantása, az Ő pillantása lesz, s minden rezdülésem, az Ő rezdülése. Mekkora avanszás ! Így jutunk el a jelenlegi életigéhez, mely mindezt ekképpen foglalja össze: „ha előhozod az értékest, (a nemest) - az értéktelenből (a megvetni valóból), akkor mintegy szájjammá (szavammá) teszlek” (Jer. 15,19/b.)

Téma. - Az életet azért kaptuk az átélésre, hogy értékeremtők, értékmentők, értékővők, érték-gyapapítók, és értéknövelők legyünk. - **De mi az érték? S egyáltalán: Maga az értékrend!** - Ki határozza meg? Ki mondja ki: mi értékes / mi értéktelen? S, ha van értéke valaminek, az mekkora, hol helyezkedik el az értékskálán? - Első nekirohanásban, ömlesztve azt mondhatnám: érték az arany, az ékszer, a föld, a ház, a pénz, a technika, a tudomány, a művészet, a barátság, a hűség, a megtartott szó, a becsület, az igazság, az irgalom, a kapcsolat, a család, a gyermek, az összefogás, a tiszta humánus, a szépség, ...s még mondhatnám tovább, ...s a végén még a kis hangya is érték lenne. De a sorban mégis csak egy kiáltó hiány van: Éppen az, akiben mindezek megfogantak, s aki a mindenséget áthatja és összefogja: Ő hiányzik belőle! Ő, akitől minden van, aki mindent meghatározott: Értéket és értékrendet is. Határozata hiteles és jogos, méghozzá a Szerző jogán. Ezért Ő a Legfőbb Érték! Neve: Isten! Ő, mint Létrehozó: Ad nevet és értéket minden teremtményének. Később az ember (Ádám) is adott nevet mindennek és azóta is mindent felbecsül, értékel. Mivel bűnbe esett, ezért a megtévesztés szelleme az ő értékrendjét is megtévesztette. Tévedése gonoszságba torkollott.. A mai gonoszság egyetlen pontban sűrűsödik össze: S ez: Isten semmibevétele! (Tisztelet a kivételnek!) Amikor az ember szívében értéktelennek tartja Őt, aki minden érték forrása, s foglalata. Láthatatlanba veszi a Láthatatlant. Nincs tekintettel - a Tekintetes Úrra! Tekintély-romboló, érték-romboló. Kinullázza a Végtelent - a kis nulla. S mindaz, ami Istenhez tartozik, az ilyen bánásmódban részesül e „hitetlen és romlott nemzedék”-től. Ma szinte a levegőben lóg, mintegy jelszó: Isten nem számít! Sem Ő, sem a törvénye, sem az Ő népe, akarata, ígérete, országa, igéje, tanítása, prófétái, apostolai, papjai, egyháza ....ez mind nem számít...csak levegő. Ez Isten totális semmibevétele: Szinte fröcsköl a szemtelenség ! Aki a minden (érték foglalata), most a vádlottak padján van. Viszont, aki maga is kételkedik az igazság létezésében, (mint pl. :Pilátus: „Mi az igazság?” (Jn.18,38)), éppen az mond halálos ítéletet az örök Igazság felett (akinek szava: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn.14,6)). Ez pont arról szól, hogy „Ha az

alapfalak leomlanak, mit tegyen az igaz?” (Zsolt. 11,3) Ha a Legfőbb Érték leértékelésre kerül, akkor a „mindenséget összetartó erők megrendülnek” (Mk.13,25) Úgy néz ki, hogy manapság az istentagadó, a hedonista, a szatír a vámpír, a terrorista, a hamiskártyás a tömeggyilkos, a perverz fajtalan, a lelkiismeretében megsérült, a szadista, az uzsorás határozza meg: Mi az érték, s mi az értéktelenség. Ez a világ szelleme, ez a világ fejedelmének szelleme :Sátán, mely hazug és gyilkos kezdettől fogva. Bibliai kifejezéssel éve: A „nagy parázna asszony” és a „vadállat”. – Isten gyermekei azonban békében élnek - az értékeknek ezen nagy világ-felfordulásában is. – Tudják, hogy Isten a szeretet, s ez legyőz minden felfordított értékrendet. Minden Isten nélkülivé vált benső (vagyis lélek) ugyanis önmagának árt, mert elveszíti összetartó és megtartó erejét. A Forrástól szakad el, s így önmagát értékeli le. – Ha Isten útján járunk, éppen fordítva....a jelentéktelen ember, Isten irgalmas szeretete nyomán felmagasztosul, megdicsőül, Krisztus dicsőségébe emeltetik. Míg a sátán mindent lerombol és leértékel, addig Isten mindent meg akar menteni és felértékelni. Az igaz ember szeme előtt tartja Istent szüntelen, tekintetbe veszi, követi intéseit és Őt nagyra értékeli, meghatottan tekintve rá. Ezért az igaz ember sorsa:Ennek visszatükröződése lesz : Nagy megbecsülésben lesz része!

Akció-program.- Isten leértékelése szívünkben és a társadalomban az egész értékrendre kihat. Leértékelődik az adott szó, a szónak szentsége, vagyis a becsület. A Főkapcsoló elrontásával minden kapcsolat elromlik. Elromlik a férfi-nő, a szülő-gyermek, a tanár-tanuló, a testvér-testvér, az idős-fiatal, a főnök-beosztott kapcsolata is. De megszenvedti ezt még a józan önértékelésünk, önmegbecsülésünk is. A romlott lelkiismeret pedig egyre mélyebb romlásba taszítja mindezeket a kapcsolatokat, s ugyan ki láthatja a szakadék mélyét?! * Ugyanakkor viszont „az igaznak szája bölcsességet szól, nyelve azt hirdeti, ami helyes. Istennek törvényét a szívében hordozza, ezért lépései nem ingadozók.” (Zsolt. 37,30-31) Az igaz ember, az igaz értékrend szerint él. Istent tartja a Legfőbb Értéknek, s ezért az ő jutalma is felértékelés lesz. Értékes lesz a mindennapi munkája, , beszéde, de még a gondolatainak világa is. Helyesen értékeli önmagát is , magát az életet, a Föld növényzetét, az állatvilágot, természetet, vizet, levegőt, családot, közösséget, imádságot, minden égi és földi kapcsolatot. Gazdag, értékes, s megbecsült lesz egész életpályája – még pedig a legmagasabb Fórumról , amely az ember felértékelésével végződik. Hitvallásunk épp arról szól, hogy hiszek az emberi teremtny felértékelésében és Abban, aki ezt elvégzi, felértékeli.

Tanúságtétel. - Közösségünk tagjai között találunk nagyszerű, Istentől ihletett személyeket. Azt hiszem, helyes úton járok, amikor egyrészt óvatos vagyok az ilyen dolgokkal, másrészt azért nem tartom képtelenségnek és vizsgálódva nyitott maradok rájuk. Ahogy az ige is mondja: „Ne oltsátok ki a Lelket, s a prófétai beszédet ne vessétek meg. Vizsgáljatok felül mindent, a jót tartsátok meg.” (I.Tessz. 5, 19-21). – Tehát a történet: Egyik testvér megy a másikkal, s kér tőle imát. - Milyen szándéokra imádkozzak? – kérdi, ahogy ez általában szokásos párbeszéd. – Hát képzeld tönkrement az autóm, s nagyon kellene egy vadonat új, mert ezt már nem érdemes tovább javíthatni. Amint tudod, a rászorulóknak viszem és hordom szét a segély csomagokat, de most odáig jutottam, hogy ha nem történik csoda, akkor le kell, hogy álljak, s az egész szeretetszolgálat lebénul. – Na várjál, mondja a másik testvér, várj egy-két napot, meglátod, megsegít az ÚR. De te is imádkozz ! Az én jó testvérem egy egész éjszakát rászánt, s csak hajnal felé maradt egy-két órája az alvás számára. Ébren volt-e vagy álmodott-e (?) –Isten a tudója - ő azt mondja, ébren volt. De látta Jézust, aki egy szép nagy és szürke bevásárló autót mutatott neki. – Másnap felhívja a társát, s azt mondja neki: Testvér, meglesz az autód, szép nagy és szürkeszínű bevásárlókocsit kapsz. – S mit ad Isten? Egy-két héten belül megkaptam az új szép nagy és szürke bevásárlókocsit. Mint a mesében, anélkül, hogy mese lenne. Hát az ilyen imádkozó ember nem ér fel egy kincessel !? - ha már egyszer az értékekről beszéltünk.

Igei ima. - Úr Jézus, hiszem, hogy az Atyától jöttél, s hogy ismered Őt, mint saját Atyádat. Azt is hiszem, hogy minket is Őhöz akarsz vezetni. Add, hogy ez a hitem, minden nehézség fölé emeljen, s ezért úgy vigyázzak Rád és erre a hitre a szívemben, mint egy féltő kincsre. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Légy kincs, értékdoboz környezeted számára! Ezt kívánom minden kedves Fivéremnek és Növéréremnek az Úrban: szeretettel-imával: *Károly, Kacsai atya, testvér.*